

ת"ד 3750/11/22 - מדינת ישראל נגד טהר מרטין

בית המשפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 22-11-3750 מדינת ישראל נ' מרטין
תיק חיזוני: 309166/2022

לפני כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה מדינת ישראל
נגד טהר מרטין
נאשמים

הכרעת דין

1. כנגד הנואשת הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בחוסר זהירות בנגד לתקנה 21(ג) לתקנות הת深交ורה + תקנה 38(3) לפקודת深交ורה, והתנהגות הגורמת נזק בנגד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות הת深交ורה.
2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 30.6.22 בשעה 11:54 או מועד הסמוך לכך נהגה הנואשת ברכב פרטי מסוג טויטה מ.ר. 46692101 ברעננה ברחוב בית הח:rightש מכוון צפון לדרום, והתק儒家 לבית מס' 3. באותה שעה חצתה את הכביש הולכת רגל ברגמן נגהiley 1954, בהילכה רגילה, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנואשת. הנואשת נהגה בחוסר זהירות, ולא הבחינה מבעוד בהולכת רגל לא אפשרות להשלים חצייתה בבטחה, התק儒家 אליה יתר על המידה ופגעה בה עם רכבה. כתוצאה מהפגיעה נחללה הולכת רגל חבלות של ממש דומות שבר בכתף שנותה.
3. הנואשת, באמצעות בא כוחה, הודתה בניהגה במקום ובזמן, אך כפירה באחריות לתאונת כפירה בסעיף 2 לעובדות כתב האישום וטענה כי לא הייתה הליכה רגילה. וכפירה בסעיף 3 לעובדות כתב האישום וכפירה בחוסר זהירות שלא הבחינה מבעוד בהולכת רגל, שלא אפשרות לה חציה בבטחה והתק儒家 אליה יתר על המידה ופגע בתאונת מצלמת ומוביל להסכים לנכונות תוכן המסמכים:
4. המואישה הגישה בהסכמה את המסמכים הבאים ולא כל הסתייגות מטעם ההגנה ולא חקירת העדים היוות הودעת נפגעת - ממנה עולה כי חצתה את הכביש שלא בעבר החזיה על מנת לילכת לסופר הקרוב למקום העבודה. הנפגעת מסרה כי המתינה לשיריה של רכבים בעבר והחלה לחצוץ את הכביש כאשר כמעט הגיעו

לאו תנוועה רכבה של הנאשמה פגע בה. (ת/1)

דו"ח צפיה תנוועות מוקפות מסרטוני מצלמת אבטחה - ת/2

שחוור תאונה - כעולה מדו"ח שחוור המסקנה הנה "גם ב מהירות של 50 קמ"ש התאונה נמנעת והנהג היה עוצר במרחק של 31.92 מטרים לפניו נקודת האימפקט" ובמה שרש קבוע בוחן התנוועה כי "עפ"י משווה ריבועית ניתן לקבוע כי התאונה נמנעת מ מהירות 81.01 קמ"ש ומטה" (ת/3)

תעודת רפואי של הנגעה - ת/4

ביקור בזירה ושדה ראייה - ממנה עולה כי "שדה הראייה פתוח למרחק של 75 מטרים מודד אל מקום התאונה. במקום לא קיימת בעית שדה ראייה ואין כל ליקוי תשתיתי העולם לגרום לתאונה" (ת/5)

הודעת עד תביעה מס' 2 - עד הראייה הבחן בהולכת רגל חוצה את הכביש והוריד את الرجل מהגז, הרכב הנאשמת שהייתה מלי פנוי סטה שמאליה עליה עם גלגלי הרכב על אבני השפה של אי תנוועה ופגע בהולכת רגל. עד התביעה מס' 2 העיד כי דרך החילון האחורי של הנאשמת היה נראה שהיא מתעסקת במשהו והוא כל הזמן הרימה והורידה את הראש שלה כאילו היא מתעסקת בטלפון ועל כן עבר לנטייב הימני ונסע במקביל אליה (ת/6).

הודעת הנאשמת תחת זההה - הנאשמת מסרה כי לא ראתה כלל את הולכת الرجل ושכנרתה היא חצתה משמאלי לימיין וזה הסיבה שלא הבחינה בה. לשאלת היכן יתכן שלפי הממצאים הולכת الرجل חצתה מימין לשמאל והיא לא הבחינה בה? השיבה הנאשמת "אני לא זכרת. ראיתי אותה בצד השמאלי של החלק הקדמי של הרכב. לא ראיתי אותה מימין". (ת/7)

דו"ח פעלת השוטר- מדו"ח הפעולה עולה כי מעבר לעד הראייה ע"ת 2 שנסע במקביל לנאשמת וראה את התאונה היא עד ראייה נוספת זיהוי שמסר שהולכת רגל חצתה את הכביש ממערב למזרחה בריצה ונוגת הרכב לא ראתה אותה כי היה רכב לבן שנסע במקביל אליה (ת/8).

דיסק סרטון תעודת התאונה - ת/9.

5. הנאשמת בחרה שלא להיעיד אלא בחרה להציג את הסרטון המתעד את התאונה (ת/9) מהסרטון ניתן להבחן כי לאחר שיירית רכבים עוברת הולכת רגל לחצות את הכביש שלא מעבר חציה ואז לאחר שהולכת الرجل מוסתרת מאחוריו רכב מסוים לבן רואים כי התנוועה בנטייב הנגדי נעצרת ואחד הנהגים רץ לכיוון אי התנוועה.

6. המאשימה בסיכוןיה ביקשה להרשיע את הנאשמת על סמן הריאות והסרטון שהוצגו לביהם"ש.

מайдך ב"כ הנאשمت ביקש לזכותה ولو מהטעמים הבאים: הולכת רגל חצתה את הכביש שלא מעבר חציה ובין טורי מכוניות; דו"ח הבוחן מבסס את מסקנותיו על מצב שבו הכביש סטירלי ולא רכבים מה שלא היה כך בפועל; עדותו של עד התביעה 2 לא מתיחסת עם הממצאים בשטח שכן הנאשمت לא עלהה על שטח ההפרדה והולכת רגל לא השלים

דין והכרעה

7. בעניינו, אין מחלוקת כי הנאשمة נגעה ברכב פרטיו טויטה, במועד ובמקום המצוינים בכתב האישום; ואotta שעה הולכת רgel חצתה את הכביש שלא מעבר החציה. אין גם מחלוקת בדבר ההתנגשות בין הרכב הפרטיו של הנאשمة לבין הולכת הרجل, וגרימת החבלות של ממש להולכת רgel כמתואר בכתב האישום.

אלא שלטעת ב"כ הנאשمة, הנאשمة אינה אחראית לקרות התאונה שכן הולכת הרجل חצתה את הכביש בריצה בין המכוונות, שלא מעבר החציה, הנאשمة לא יכולה להיות להבחין בה ולמרות שעשתה כל שלאל ידה, לא היה ביכולתה, בנסיבות שנוצרו, למנוע את התאונה.

8. לאחר שבchnerתי גרסאות הצדדים והראיות שהוגשו מטעם ולנוכח התרשםותי הישירה מהסרטון המתעד את התאונה, השתכנעתי מעל לכל ספק סביר כי התאונה התרחשה כפי שמתואר בכתב האישום, וכי הנאשمة עברה את העבירות המוחסנות לה בכתב האישום, וזאת מהニימוקים הבאים:

שדה הרואה

9. מדובר "ביקורת זираה ושדה ראייה" (ת/5) עולה כי "מדובר בכביש דו סיטרי עם שטח הפרדה בניו. בכיוון נסיעת רכב הטויטה ישנו נתיב נסיעה ללא סימוני נתיבים ברוחב של 8.6 מטרים ולאחר 20 מטרים הכביש נפתח לשלווה נתיבי נסיעה עם סימוני נתיבים".

במקום התאונה הבחןתי כי נסעים שני רכבים אחד לצד השני ללא כל הפרעה או בעיה.

שדה הרואה בכיוון נסיעת רכב הטויטה פתוח למרחק של מעל 75 מטרים מדווד אל מקום התאונה ומעבר לכיוון הצומת עם רח' ויצמן. המרחק ממוקם התאונה אל עבר הצומת הינו 75 מטרים. הולכת הרجل חצתה מימין לשמאל תנועת הרכב מהמדרכה אל שטח הפרדה.

במקום לא קיימת בעית שדה ראייה ואין כל אפשרות שתשתיית העולול לגרום לתאונה.

המרחקים נמדדו באמצעות גלגלת למדידת מרחקים." (הדגשות המקורי של - מ.כ.)

מחלוקת עד הרואה יניב יבסובי' (ת/6) במשטרה עולה כי לאחר שנסע מאחוריו הנאשمة עבר לנטיב הימני ונסע במקביל לנאשמת וכי לא היו רכבים נוספים לפני רכבה של הנאשمة ולא היה משחו שהפריע לה לראות את הולכת הרجل. בנוסף העד ראה את הולכת הרجل ואף האט את מהירות נסיעתו (עמ' 2 שורות (40-45).

מסרטון מצלמות האבטחה מזירת התאונה **ת/9** ניתן להבחן בשירות רכבים שעוברת ואז טנדר לבן חוצה מנתיב ימני לשמאלי ואז הולכת רגל מתחילה לחצות את הכביש שלא מעבר חציה ולא בין המכוניות. מרגע שרואים את הולכת הרגל ועד שהיא מוסתרת ע"י הטנדר הלבן רואים שהיא לא חוצה בין מכוניות ואף לא חוצה בריצה. בסרטון לא ניתן לראות את התאונה עצמה כי היא מוסתרת ע"י רכב הטנדר הלבן.

גם מעדותה של הולכת רגל ניתן למצוא חיזוק למה שרואים בסרטון (**ת/1**)

לטענת ב"כ הנאשם ניסוי שדה הראייה שבוצע ע"י הבוחן בוצע במצב סטירלי ואופטימלי ללא רכבים נוספים בכביש בעוד ששבשת התאונה הכביש היה סואן ברכבים.

גם אם ניסוי שדה הראייה בוצע בתנאים אופטימליים הרי שמדוברו של עד הראייה ניתן להסיק כי דבר לא הפריע לשדה הראייה של הנואשת להולכת הרגל. יתרה מכך הנואשת עצמה צינה בחקירתה תחת זהירה כי מלפנייה לא נסעו רכבים (שורה 8 **ת/7**).

כאמור, המסמכים הוגשו בהסכמה הצדדים ללא חקירת העדים ב"כ הנואשת לא ביקש לבדוק את עורכיהם, ומשכך,دينם כדי עדות שמסר נתן האמרה, והדבר מסור לבית המשפט האם להסתמך על האמור בהם גם לאמתות תוכנם, תוך שיקילת יתר הראיות (ראו לעניין זה, קדמי, על הראיות, חלקראשון עמוד 428).

לאחר שיעינתי בכלל המסמכים שהוגשו בפני נוכח השתלבות דברי עד הראייה עם הנזפה הסרטון ובקביעת בוחן התנוועה לעניין שדה הראייה מצאתי להעניק משקל של ממש לקביעות בוחן התנוועה בת/5.

אופן נהיגתה של הנואשת

עד תביעה מס' 2 העיד על אופן נהיגתה של הנואשת עת נסע מאחוריה והבחן בה מהחלון האחורי של רכבה ונראה לדבריו כי היא מתעסקת במשהו וכל הזמן הרימה והורידה את הראש כאילו מתעסקת בטלפון ולכן החיליט לעבור לנטיב ימי ולנסוע במקביל אליה (**ת/6**)

"ראייתי מלפני מרחק של 20 מטר בערך אישת חצתה את הכביש לא מעבר חציה מימין לשמאל מהדרכה לאי תנוועה. הולכת הרגל כבר הגיעו לאי תנוועה כשאני רואה אותה בזווית וראייתי כבר את הרכב שהוא מלפני סוטה שמאליה ועולה עם הגלגלים השמאליים על אבני השפה של אי התנוועה שנמצאים בשיפוע ואז היא נכנסת בהולכת רגל כשהיא כבר על האי תנוועה" (**ת/6** עמ' 1 שורות 1)

הנאשת מסרה בחקירתה במשטרה תחת זהירה (**ת/7**) כי נסעה במהירות של 30 קמ"ש והיתה בהאטת לפניו רמזור, לא הבחינה כלל בהולכת הרגל אלא רק כאשר הולכת הרגל שכבה על הכביש. תחילת טענה כי הולכת הרגל "חצתה הכביש משאל לימין" וזה הסיבה שלא הבחינה בה אף כשעומתה עם העובדה כי הולכת הרגל חצתה מימין לשמאלי השיבה "אני לא זוכרת. ראייתי אותה מצד השמאלי של החלק הקדמי של הרכב. לא

ראיתי אותה מימין (ת/7 עמ' 4 שורות 11-12).

11. לטענת הסגנור אין ליתן משקל לעדותו של עד הראה יניב יבסוביץ' שכן היא סותרת את עדות הולכת הרجل שמסירה בחקירהה במשטרה (ת/1) כי טרם הספיקה להגע לאי תנוועה והיתה במרחך צעד עת הנאשמה פגעה בה עם רכבה.

אומנם עד הראה יניב יבסוביץ' טוען כי הולכת הרجل חצתה את הכביש במלואו אך מעודת של הולכת הרجل עולה כי הולכת הרجل הייתה צעד אחד מהגעה לאי תנוועה עוד ניתן להבחן מתנות שתיעדו את זירת האירוע (ת/2) כי הגלגל השמאלי האחורי של רכבה של הנאשמה עלה על שפת אי התנוועה והגלגל השמאלי הקדמי ממש צמוד אליו וכי הולכת הרجل שוכבת ממש צמוד לאי תנוועה על הכביש. כך שעודתו של עד הראה מתחארת את המצב הקיים בזירת האירוע.

12. לאור כל האמור יש בעובדה שהנאשמה לא הבחינה בהולכת הרجل כדי ללמד שהנאשמת לא הייתה ערנית Dio לתרחש מולה והמשיכה בנסיעה שוטפת חרף כניסה של הולכת הרجل לכביש ובצמידות לשפת אי תנוועה.

13. על פי השחזר שבוצע "מרחך עצירה בmph מותרת" (ת/3) עולה כי "גם בmph של 50 קמ"ש התאונה נמנעת והנהג היה עוצר במרחך של 31.92 מטרים לפני נקודת האימפקט". במקרה דנן, הנאשמת מסירה בחקירהה ת/7 כי נסעה mph של 30 קמ"ש אז לפי "שחזר בתנוועה חופשית תגובה אחרי פגעה" (ת/3) "אם הנהג היה מגיב בזמן לתחילת חציית הולך הרجل היה נעוצר במרחך של 46.75 מטרים לפני מקום האימפקט".

14. מן המקובץ עולה כי מדובר בתאונה נמנעת גם אם הנאשמת נהגה mph בmph וגם אם נהגה mph בmph של 30 קמ"ש כפי שטענה.

15. סיכומו של דבר, אני קובעת כי הנאשמת נהגה בחוסר זהירות בנהיגתה בכך שלא הייתה ערנית לתרחש מולה, לא התאימה את מהירותה לנסיבות ופגיעה בהולכת הרجل סמור לאי תנוועה למרות שכילה הייתה למנוע את התאונה אילו הבחינה בה מבועוד מועד.

אני סבורה, כי מכלול העדויות שהוצגו- לרבות עדות הנאשמת בחקירהה במשטרה, עדות עד הראה יניב יבסוביץ' התואמת את הממצאים האובייקטיבים בזירה כפי שתועדו בתמונות מזירת האירוע ת/2 ובסרטון מזירת האירוע ת/9, ואת הממצאים של בוחן התנוועה בת/3 ובת-5, תומכות בתחום התרחשות התאונה כמתואר בכתב האישום, ומקומות תשתיות ראייתית מוצקה ומספיקה להוכיח אשמה של הנאשמת מעבר לספק סביר.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרושעה את הנאשמת בעבירות המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשפ"ד, 28 ממרץ 2024, בהעדר
הצדדים.